

hana repová

SÚKROMNÉ PROBLÉMY DENIS

hana repová

SÚKROMNÉ PROBLÉMY
DENIS

MODERNÉ
ROMÁNY

ISBN 978 - 80 - 8214 - 055 - 5

hana repová

SÚKROMNÉ PROBLÉMY
DENIS

moderné romány

Copyright © Hana Repová 2021

Prológ

A bolo to vonku! Denis konečne svojim súrodencom povedal, že o pár týždňov bude ženatý.

Po svojom priznaní zostal sedieť na verande ešte dlho potom, ako všetci jeho súrodenci zmizli vo svojich izbách. Hoci sa zvečeralo a napokon nastala hlboká noc, on ešte stále hľadel do žeravých uhlíkov, čo tleli v pahrebe veľkého kovového ohniska. Priložil posledné polienko, čo tu zostalo a načiahol sa za dekou. Nechala mu ju tu Lilly, predtým ako sa pobrala spať. Aj Matteo už odišiel a Denis mal ešte stále pred očami zamilovaný výraz v tvári svojej sestry. On a jeho traja súrodenci sa vrátili žiť do Žltého domu ako štyria ľudia bez záväzkov, aj keď Denis tušil, že u Tiny a Adama to bola len otázka času, kedy sa to medzi nimi urovná. Nerobil

okolo ich „hroziaceho“ rozvodu tolko rozruchu ako ostatní, lebo veril, že Adam jeho sestru neopustí. Taký hlúpy Adam nebol. Nevedel síce ako, preto sa o tom ani nesnažil nikoho presvedčiť, ale od začiatku to cítil. A mal pravdu! Tina s Adamom boli opäť nerozlučný tím a aj Lilly sadla na lep Matteo-vi. Za iných okolností by robil všetko pre to, aby sa s takým chlapom vôbec nedala dokopy, ale Matteo-v príbeh a zopár iných, čo o ňom počul po baroch, ho presvedčili, že vzťah s ním nebude to najhoršie, čo sa jeho sestre mohlo stať. A nebolo to len to, čo videl, jednoducho to tak cítil. Dvojčky od malička o sebe vedeli viac ako iní súrodenci. Teda takmer všetko. Až na to, že on sa v poslednom čase snažil, aby jeho súrodenci o ňom toho až tak veľa nevedeli. Ale pri Lilly cítil, že je naozaj šťastná. A hoci si to nerád priznával, vedel, že aj ona vie, ako sa cíti on. Vždy to tak bolo. Keď si ako malý chlapec pri tajných bicyklových závodoch vybil tri zuby, Lilly sedela doma a ronila slzy. Nikto ju nedokázal utíšiť. Až keď Denis prišiel domov celý zakrvavený a otvoril dlaň, aby otcovi hrdo ukázal tri mliečne zuby vo svojej špinavej zaprášenej dlani, konečne sa upokojila.

Už vtedy chcel, aby bol otec na neho aspoň raz naozaj hrdý. Aby ho mal aspoň jeden jediný deň radšej ako Bastiho. Denis bol vždy šašom, ktorý všetkých rozosmieval. Vnímal to tak, že každý v ich

rodine mal nejaké poslanie, a tým jeho bolo šíriť okolo seba dobrú náladu. Keď sa smiala mama, tešilo ho to. Ale keď sa zasmial otec... To bolo iné. Ten pocit ho hrial kdesi vo vnútri tak, ako keď im mama počas zimných večerov urobila horúce kakao.

Kedy sa teda z neho stalo toto?

Čierna ovca.

Príživník.

Zahľadel sa do žeravých uhlíkov a pred očami sa mu mihla mamina smutná tvár.

„Mami, ja to zasa dám do poriadku. Sľubujem,“ zašepkal.

Zostal sám prekvapený, že svoje myšlienky vyslovil nahlas.

Pohľad mu padol na hodinky, čo mu svietili v tme na zápästí na, dátum v rohu.

Takto o dva mesiace bude ženatý.

Bude manželom dievčaťa, ktoré zatiaľ nepozná.

Kapitola 1

Každé ráno bola jeho prvá myšlienka nádej, že sa mu tá katastrofa, do ktorej sa svojou vlastnou hlúposťou vmanévroval, len snívala. No ak tejto nádeji čo i len na sekundu podľahol, zmizla, len čo sa pohol. Ostrá bolesť, šíriaca sa z jeho narazených rebier pri pohybe aj pri nádychu, mu pripomenula, že chlap, ktorému dlhoval ešte niekoľko desiatok tisíc eur, čaká na ďalšiu splátku. Adam s ním síce dohodol splátkový kalendár, ale tú poslednú Denis nestihol zaplatiť načas. Včera ráno sa nečakane zjavil nejaký Adrasov poskok, aby mu to pripomenul. Adras nebol netvor. Vlastne to bol celkom fajn chlap. Párkrát Denisovi dokonca ponúkol drink na účet podniku. Až pokým Denis neurobil tú kolo-sálnu blbosť a nezobral si z jeho kancelárie, bez jeho

vedomia, kľúče od jeho nového, ešte nepoisteného auta. V ten večer už mal v sebe niekoľko poldecákov a celý čas balil babu s neskutočnými prednosťami a nádherným zadkom. Rozmýšľal rozhodne niečím iným ako hlavou, lebo inak by nemohol vyviesť takú stupídnosť. Keby bol v tej tme aspoň videl, že to auto nemá platné evidenčné značky, ale len prevozné, došlo by mu, že vlastne nie je ani prihlásené. Ale on mal oči niekde inde. Na bujarom poprsí tej baby, ktorej meno si dnes už nevedel ani vybaviť...

Po Adrasovej včerajšej upomienke hodinu nevedel zastaviť krvácanie z nosa, boleli ho rebrá a určite mal narazených aj niekoľko iných kostí.

Adam urobil, čo sa dalo, ale čarovať tiež nevedel. Aj jemu bolo jasné, ako to v tejto brandži chodí. Ten chlapík si nemohol dovoliť tváriť sa, že na prachy počká. V kruhoch, v ktorých sa pohyboval, príliš veľa hyen čakalo len na to, že niekto odhalí svoje slabé miesto. Platilo tu len jedno pravidlo: *Ak zaváhaš, prehral si!*

Odkedy Denis predal motorku a takmer všetky svoje osobné veci, čo mali nejakú hodnotu, bol nútený využívať metro. Aj dnes bol počas cesty do práce kvôli svojmu výzoru stredobodom pozornosti osadenstva celého vozňa. Takmer všetci spolucestujúci, až na mladé dievča sediace vzadu, čo civelo do svojej čítačky, si ho zvedavo prezerali. Žltá z jeho monokla sa konečne začala vytrácať, ale promptne

ju vystriedal rozbitý nos a rozrazená pera. Zúfalo si uvedomil, ako ho už unavuje byť stále za idiota. Bola to úloha, ktorú hral už pridlho.

Vošiel do budovy, kde sídlila firma, v ktorej pred niekoľkými mesiacmi dostal šancu a okamžite spozoroval pohoršený vrátnikov pohľad. Ihneď v ňom dozrelo rozhodnutie, že dnes obedňajšiu prestávku vynechá, aby sa vyhol aspoň ľuďom mimo svojej kancelárie. Radšej sa zahĺbi do práce aj počas obeda a potom potichu zmizne. V duchu si prešiel úlohy, ktoré dnes musel pracovne vyriešiť. Stúpaj po schodoch na šieste poschodie. Zabije dve muchy jednou ranou. Zlepší si kondičku, lebo fitnescentrum, kde bol členom, tiež patrilo Adrasovi a uznal, že najrozumnejšie bude, teraz sa tam radšej neukazovať. Navyše nebude musieť vo výťahu čeliť zvedavým pohľadom. Trochu zadýchaný sa konečne dostal na poschodie, kde pracoval. Prekĺzol popri recepcii a zamieril rovno do svojej kancelárie. Už bol takmer na úrovni dverí, keď sa mu za chrbtom ozval šéfov hlas.

„Denis, o desiatej príde ten Schwarzberger. Zdá sa, že si to cez víkend nechal prejsť hlavou a súhlasí so stratégiou, ktorú sme mu...”

Denis sa prekvapene otočil. Bola to chyba. Pri pohľade na jeho tvár šéf šmaril papiere, čo držal v ruke, na recepcný pult tak razantne, že zaskočená recepcnej odľúklo ofinu.

„Za hodinu v mojej kancelárii,“ vyštekol a tresol za sebou dverami.

Denis vystrúhal grimasu, ale hneď sa zháčil, lebo ho pritom zboleli všetky svaly.

Zavesil svoju tašku na vešiak, priložil si k perám fľašu minerálky a letmo skontroloval čas. Ešte sa mu tu nepodarilo ani poriadne zapracovať a už bol všetkým za idiota? Našťastie mu včera napadlo jedno geniálne riešenie problému dnešného klienta. Bol si istý, že šéf bude jeho riešením nadšený, a že to následne upevní jeho pozíciu vo firme. Hoci ukradnúť auto nepatrilo medzi najmúdrejšie, čo v živote urobil, v skutočnosti to Denisovi páľilo. Dokázal myslieť oveľa kreatívnejšie ako väčšina jeho kolegov, a preto vedel vyriešiť na prvý pohľad neriešiteľné veci, často banálne, jednoduchým spôsobom.

Skontroloval svoju mailovú schránku a počas toho, ako odpovedal na pár mailov, si vypil kávu. Potom urobil zopár náčrtov, aby svoj nápad zhmotnil, a vytlačil podklady k stretnutiu so Schwarzbergerom. Ešte raz všetko skontroloval a vybral sa do šéfovej kancelárie, pričom mu neušiel zvedavý pohľad recepcnej. Zaklopal, otvoril dvere a šéf mu kývol, aby vošiel. Predtým, ako si Denis stihol sadnúť, ho vyzval, aby zatvoril dvere. Toto nebolo dobré znamenie.

Keď tu bol na pracovnom pohovore, jeho šéf sa hrdil tým, že dvere na jeho kancelárii sú vždy otvo-

rené. Odkedy Denis nastúpil, šéf to rád všetkým niekoľkokrát týždenne pripomínal. Bol si istý, že tento trik sa naučil na nejakom seminári o tom, ako motivovať a viesť zamestnancov, ale bol to už taký otrepaný ťah, že dávno stratil svoj účinok. Tento spôsob motivácie zaberá na zamestnancov niekedy v deväťdesiatych rokoch minulého storočia.

Denis teda zatvoril dvere, rozprestrel vejárovite pred sebou papiere, ktoré priniesol, a čakal, kým chlap sediaci oproti nemu prestane niečo podpisovať a začne mu konečne venovať pozornosť. Plánoval ho ohúriť vylepšením stratégie, ktorá mu napadla počas víkendu, a z ktorej by mali oni aj klient profitovať. A hlavne dúfal, že tým odvráti pozornosť od svojej tváre. Možno mal predsa len ráno zobudiť Lilly a spýtať sa jej, či jeho zranenia nedokáže nejako zakamuflovať. Vedela predsa tými svojimi šminkami takmer čarovať.

Šéf konečne zdvihol pohľad a pozrel sa na tabuľky a grafy, ktoré pred neho Denis položil.

„To už nebude potrebné,“ povedal s povzdychom a položil pred Denisa papiere, ktoré práve podpísal.

Jeho výpoveď!

Denis šokovane hľadel na list papiera pred sebou. Šéf mu dal práve odpoveď na otázku, ktorú sa ešte len chystal položiť.

„Som prekvapený, že ťa to udivuje. Videl si sa dnes ráno v zrkadle? Zamyslel si sa nad tým, ako dô-

veryhodne pôsobí moja firma na klienta, ak ho v nej niekto privíta s takouto fasádou? Ja som do tejto firmy dal všetko... Posledné úspory aj čas, čo som ukradol svojej rodine, vytrvalosť... Nemôžem si dovoliť poškodiť meno firmy len preto, že máš nejaké súkromné problémy, ktoré si už niekoľko týždňov nedokážeš vyriešiť. Čoskoro sa končí tvoja skúšobná doba a ja som nútený zatiahnuť ručnú brzdu. Aj keď ma to mrzí. Nemôžem poprieť, že ti to myslí, ale stojíš sám sebe v ceste. Škoda!“

Denis bez jediného slova vstal. Zobral zo stola svoju výpoveď a vyšiel z kancelárie. Vzápätí sa ale vrátil, vytrhol svojmu šéfovi z ruky papiere, ktoré pred chvíľou rozložil na stole a roztrhal ich na maličké kúsky. Následne ich vyhodil do vzduchu a nechal padať ako konfety na zem. Potom odkráčal do svojej bývalej kancelárie a zbalil si zopár vecí. Keď sa chystal opustiť svoje pracovisko, zistil, že sa mu to podarí iba za prítomnosti neželanej asistencie. Pri dverách už stála bezpečnostná služba, aby ho vyprevadila z budovy.

Kapitola 2

„Basti, musíme jednoducho akceptovať, že Denis má iný pohľad na život a ide inými cestami ako ty a ja. Možno sú nekonvenčné, ale to neznamená, že sú nesprávne.“

Tina sa pokúšala vysvetliť Sebastianovi, že Denis musí ísť v živote svojou vlastnou cestou. Kedy sa to puto medzi jej bratmi pretrhlo? Po každom slove, ktoré povedala, fučala a podchvíľou si utierala z čela pot. Dnes sa vybrali na dlho plánovanú túru. Sebastian jej chcel ukázať horskú chatu svojho kamaráta, ktorá by mohla slúžiť ako kulisa na natáčanie pre nový reklamný spot v agentúre, ktorú Tina viedla. Hľadať miesta na natáčanie nebola síce jej úloha, lebo odkedy firme šéfovala, za-

oberala sa inými vecami, ale dnes bola sobota a jej padlo dobre, po týždni za kancelárskym stolom, niekoľko hodín pohybu na čerstvom vzduchu.

„Fakt máš pocit, že on je na nejakej ceste? Nejaký počiatočný bod a cieľ?“

Basti si ju premeral nedôverčivým pohľadom.

„Jedine ak by bolo cieľom vyviešť nejakú ďalšiu blbosť. A to, čo má práve v pláne, definitívne blbosť je!“

Ako to, dočerta, ten chlap robil, že kráčal do kopca a pritom rozprával bez toho, aby mu to spôsobovalo najmenšie ťažkosti?

„Netvrším, že je to ideálne riešenie, Sebastian, ale máš lepšie? Nikto z nás mu nemôže požičať toľko peňazí, aby tú dlžobu mohol jednoducho splatiť. Všetci sme na tom finančne rovnako. Rekonštrukcia domu zhltna aj naše posledné rezervy.“

Tina musela zastať a oddýchnuť si. Jej kondícia bola viac ako úbohá. S tým bude musieť začať niečo robiť.

„Najviac ma štvie, že to pred nami tajil! Teraz sa mám ešte aj ja cítiť ako blbec, lebo som na neho stále tlačil kvôli nájmu a vyčítal mu, že predal otcove hodinky.“

Basti zastal a čakal, pokým Tina znova naberie dych.

Predklonila sa dopredu, oprúc sa dlaňami o kolená, a hltavo nasávala kyslík do pľúc.

„Takisto som nemala o ničom ani tušenie. Ani Adam mi nič nepovedal. Už sme mali kvôli tomu ostrú výmenu názorov, ale bránil sa tým, že jemu neprislúchalo prezradiť mi to. To je Denisova vec.“

Sebastian si zložil ruksak z chrbta, vytiahol fľašu vody a otočil sa, aby si na moment vychutnal pohľad do údolia pod nimi.

„Ale ten jeho plán... Nevie ako prísť k peniazom, tak sa ožení? To je kompletná blbosť. Okrem toho to zaváňa problémami. Nehovor mi, že s tým súhlasíš. Uvedomuješ si koľko problémov, koľko sklamaní a bolesti z toho môže vyjsť? Dobré, že sa toho nedožila mama.“

Aj Tina si vytiahla z batohu vodu a spustila sa do trávy k jeho nohám.

„Obávam sa, že Denis to vníma ako hru. Premýšľam, čo najhoršie sa môže stať...“

Sebastian rozprestrel svoju bundu na zem a vložil na ňu zopár vecí, čo doma narýchlo zbalili. Bagetu, syrové paličky, cherry paradajky, olivy a zopár jablák. V myšlienkach sa vrátil na terasu v ten večer, keď sa doma zjavila Lilly a oni všetci s uľahčením videli, že Matteo sa nehodlal vzdať zodpovednosti za dieťa, ktoré s ním čakala. Nikto to nahlas nepriznal, ale každému z nich sa uľavilo. Panovala príjemná atmosféra spojená s opatrným oťukávaním medzi rodinou a Matteom, až pokým neprišlo Denisovo oznámenie, že sa musí ženiť.

Bum! Po tejto vete nastalo hrobové ticho a Matteo so svojou komplikovanou minulosťou zrazu nikoho nezaujímal.

„Ty si niekoho nabúchal?“ bola Adamova prvá reakcia, pokiaľ sa ostatní zmohli na slovo.

„Nie, nikoho som nenabúchal!“ Denis na neho zazrel a odmietavo pokrútil hlavou.

„Potrebujem peniaze. Súrne. Požičal som si auto, ktoré ešte nebolo poistené a pri malej vyhliadkovej jazde mi ho ukradli...“ ozrejmil konečne skutočnosti aj zvyšku rodiny, ktorá doteraz o tomto jeho grandióznom čine nemala ani šajnu.

„Ty si už celkom padnutý na hlavu?“ Sebastian sa ani nesnažiť krotiť svoje rozhorčenie.

„Pokračuj...“ Tina ako vždy myslela pragmaticky za nich všetkých.

„No zvyšok si asi domyslíte. Tie nakladačky, čo dostávam, sú také upomienky, že ten chlapík chce prachy za svoje auto...“

„Ja to nechápem... Aký idiot požičia niekomu auto, keď vie, že ešte nie je poistené?“ Sebastian sa opäť vrátil k podstate problému.

„No...“ Denis sa poškrabal na brade.

„On o tom požičaní v podstate nevedel. Mal som v ten večer v sebe zopár drinkov. Balil som jednu sexi babu a v jeho kancelárii ležali kľúče od toho auta. Dvere boli otvorené a mne to v tom momente prišlo ako skvelý žart.“

Matteo sa doteraz držal bokom, ale pri posledných Denisových slovách tlmene zapískal cez zuby. Adam tam len ticho sedel a s rukami založenými na prsiach počúval, ako sa Denis dusí vo vlastnej štave, lebo ten príbeh už poznal. Lilly a Tina na neho neveriaco hľadeli a s otvorenými ústami počúvali, čo hovorí. Len Sebastian, od hnevu červený v tvári, chodil po terase sem a tam ako rozzúrený tiger v kletke.

„Denis, tebe už kompletne preskočilo,“ vyprskol nakoniec zlostne.

„Viem, že to bola blbosť, dobre. Prestaň konečne s tým kázaním! To mi teraz nijako nepomôže, chápeš?“ Denis sa na neho osopil a nervózne si prehral bol vlasy.

„Ja by som si teraz dala panáka,“ vzdychla Tina a Sebastian sa ako na povel stratil v dome a za moment sa vrátil s fľaškou a niekoľkými štamperlíkmi. Postavil po jednom pred Tinu, Adama, Denisa a pri Matteovi spýtavo zdvihol obočie. Matteo záporne pokrútil hlavou.

„Ja, nie. Som tu na motorke.“

„Ty nie, zlatko,“ povedal a postavil pred Lilly malý pohárik Nutelly a kávovú lyžičku.

„Odkiaľ to máš?“ Lilly vďačne siahla po svojej krémovej závislosti. Na duši ju ešte hrialo Sebastianovo láskavé oslovenie. Odkedy vedel, že je tehotná, bol k nej obzvlášť milý a ona si to naozaj užívala.

„Z jednej z tvojich početných tajných skrýši po celom dome,“ odvetil Basti s úškrnom.

„To určite nie... Mám ich presne zrátané a viem, že už sú, bohužiaľ, všetky prázdne,“ namietla Lilly, ale napriek tomu nedočkavo strhala fóliovú ochranu na pohárik.

„Mám pocit, že Denis včera doplnil aspoň tieto zásoby,“ odvetil Sebastian a rozlieval alkohol do pohárikov.

Lilly sa prekvapene otočila na Denisa.

„Tolko k mojim tajným skrýšam...“

Tina obrátila do seba pohárik, potom sa náležite zamračila a otočila sa znovu na Denisa.

„Môžeme sa vrátiť od Nutelly znova k tvojej žene?“

Jej mladší brat nebol nadšený, ale vedel, že čím rýchlejšie ich so situáciou oboznámi, tým lepšie. Pre nich všetkých.

„Neviem, čo chcete ešte vedieť. Ako som povedal, potrebujem súrne prachy. Dal som mu svoje úspory, predal som motorku, všetko, čo som mal... aj nemal... A dlžím mu ešte asi približne... štyridsaťtisíc.“

„Kristepane,“ Tina zalapala po dychu a posunula svoj prázdny pohárik k Bastimu. Denis ho ale chytil skôr, ako sa k Sebastianovi dostal, a pritiahol si aj fľašu.

„Ale posledný. Potrebujem ťa s triezvou hlavou, Tina. Ty si vždy bola mozgom tejto rodiny.“